

Зміст

Передмова. <i>Емма Вотсон</i>	11
Розділ 1. Небажаний № 1, або Перша сутичка Драко із законом	15
<i>У якому незручна підліткова ситуація виявляє труднощі балансування між звичайним дитинством і життям на великому екрані</i>	
Розділ 2. Моя маглівська сім'я, або Мале гімно зграї	21
<i>У якому Том знайомить нас зі своєю сім'єю: трьома енергійними братами, терплячою мамою і татом-жартуном</i>	
Розділ 3. Перші прослуховування, або «Матінка Гуска!»	35
<i>У якому перші Томові виступи — аж ніяк не найкращі, але він, однак, знаходить свій шлях до професійних прослуховувань</i>	
Розділ 4. Творення магії, або Джеймс Блонд і Рудий Локон	47
<i>У якому Том знімається у своєму першому великому фільмі, спілкується з Агентом 007, і йому роблять першу з багатьох дивних зачісок</i>	
Розділ 5. Моїх братів уже нудить, або Блювання на прем'єрі	59
<i>У якому перша Томова червона доріжка позначена витівками його братів</i>	
Розділ 6. «Анна та Король», або Клариса та Ганнібал	65
<i>У якому Том вирушає до Малайзії та осоромлюється перед двома голлівудськими зірками</i>	

Розділ 7. Прослуховування до «Гаррі Поттера», або Як Драко зустрів Герміону	75
<i>У якому Том отримує роль Драко, хоч нічого не знає про Гаррі Поттера, і зневажливо ставиться до юної Емми Вотсон</i>	
Розділ 8. Прогон сценарію, або «Цьом-цьом у дупцю» ...	87
<i>У якому актори «Гаррі Поттера» збираються вперше, а Том отримує від Півза недоречний підпис</i>	
Розділ 9. Драко і Дарвін, або Як Мелфой набув свою посмішку	93
<i>У якому Томів дідусь вчить його, як зверхньо дивитися на грифіндорців</i>	
Розділ 10. Небажаний № 1 (Частина 2), або Грегорі Гойл і вибух гарячого шоколаду	99
<i>У якому Том і його друзі-слизеринці не затівають нічого доброго</i>	
Розділ 11. Один день на майданчику, або Бутерброд із ковбасою Северуса Снейпа	111
<i>У якому Том проводить нам екскурсію студією «Лівсден», а Снейп дає маґлам те, що вони очікують</i>	
Розділ 12. Фанати, або Як (не) бути покидьком	121
<i>У якому Том знайомиться з божевільним світом фанатів і вчиться розуміти тих, хто сприймає його як частину свого життя</i>	
Розділ 13. Як осідлати мітлу, або Оси і тюхтій	133
<i>У якому Том стикається з труднощами під час першого уроку польотів і йому на допомогу приходить мадам Гуч</i>	
Розділ 14. Найкраще з двох світів, або Вилупок на мітлі	141
<i>У якому Том робить усе можливе, щоб жити нормальним життям за межами світу «Гаррі Поттера», але йому це не завжди вдається</i>	

Розділ 15. Халепа із трансфігурацією, або Дама Меггі й багатоніжка	151
<i>У якому бабуїн, який задовольняє себе, спричиняє хаос на знімальному майданчику, а волелюбна багатоніжка зриває урок трансфігурації</i>	
Розділ 16. Драміона, або Курка й качка	161
<i>У якому Том відверто розповідає про дружбу з Еммою Вотсон</i>	
Розділ 17. Візлі — такі Візлі, або Гольф із грифіндовбнями	173
<i>У якому Том шокує юного Руперта Ґрінта, а близнюки Фелпси поводяться по-фредоджорджівськи</i>	
Розділ 18. Драко та Гаррі, або Дві сторони медалі	181
<i>У якому Том розповідає про свою повагу до Деніела Редкліфа та дружбу з ним</i>	
Розділ 19. Удар у ніс, або Гегрід і Моторошний гумовий Драко	189
<i>У якому Том знайомить нас із деякими акторами на знімальному майданчику «Гаррі Поттера»</i>	
Розділ 20. Добрі слова від Дамблдора, або «Ковток свіжого повітря»	201
<i>У якому Дамблдор ганяє на червоному Ferrari, а Том отримує нетипове підбадьорення</i>	
Розділ 21. Мочки вух Алана Рікмана, або Не смійте... наступати... на... мій... чортів... плащ!	211
<i>У якому Алан відчитує смертежерів, а Том розповідає, чого він навчився, працюючи з найкращими акторами</i>	
Розділ 22. Небажаний № 1 (Частина 3), або Найкращий / найгірший у світі супровідник	221
<i>У якому Томів брат переосмислює свої обов'язки на знімальному майданчику, а Драко ухиляється від ще однієї халеви</i>	

Розділ 23. Маєток Мелфоїв, або Обійми Волді	231
<i>У якому Том знайомить нас зі своїми батьками-чарівниками та розмірковує про роботу з Тим-Кого-Не-Можна-Називати</i>	
Розділ 24. Усе минає, або Дівчина з Великої зали	241
<i>У якому «Гаррі Поттер» закінчується, а стосунки починаються</i>	
Розділ 25. По той бік чарівної палички, або Самотність у Ла-Ла-Ленді	253
<i>У якому Том їде до Лос-Анджелеса й виявляє, що життя в Голлівуді не таке, як він очікував</i>	
Розділ 26. Балада про Barney's Beanery, або Якби я був багатим чоловіком	267
<i>У якому Том опускається на дно, і три випадкові опівнічні зустрічі допомагають йому зрозуміти, що в житті важливе</i>	
Розділ 27. Весело проведений час, або Версії мене	289
<i>У якому Том пізнає себе та застосовує наново віднайдену радість на практиці</i>	
Післямова	301
<i>У якій Том розмірковує про важливість історій, зокрема однієї</i>	
Загублений розділ, або Ви взагалі знаєте, ким я себе вважаю?	305
<i>У якому Том розмірковує над ідентичністю, важливістю доброти й виходом його першої книжки — цієї</i>	
Подяки	318

*Цю книжку присвячую всім маґлам,
завдяки яким я тут*

Передмова

Емма Вотсон

Чи є у вашому житті людина, завдяки якій ви відчуваєте себе важливим? Людина, яка якимось чином є свідком усього, що з вами відбувається? Та людина, яка знає — справді знає! — що з вами й через що ви проходите, якій нічого не потрібно пояснювати?

Для мене такою людиною є Том Фелтон.

З цієї книжки ви дізнаєтесь, що наші взаємини починалися не дуже добре. Коли ми познайомились, я була відірваною від реальності і, підозрюю, досить надокучливою дев'ятирічною дівчинкою, яка ходила за Томом, як цуценя, відчайдушно потребуючи його уваги. Але, як він красномовно, гарно й щиро написав у цій книжці, наша дружба на цьому не закінчилася. Слава Богу, вона вистояла та розквітла.

Якщо звести поттеріану до однієї ідеї (а їх так багато, що було складно виокремити одну), вона, безсумнівно, була би про цінність дружби та про те, що все вартісне досягаємо лише завдяки їй. Дружба — це основа людського існування, і я дуже вдячна, що в поворотні моменти мого життя Том був поруч, щоб заспокоїти та зрозуміти мене. Наша дружба допомогла мені пережити одні з найскладніших моментів мого життя, які мене сформували.

Але досить про мене. Ця книжка про Тома. Його серце таке велике, як планета. Я ніколи не бачила нікого подібного, за винятком, мабуть, його мами Шерон. Феномен Фелтонів — то не вигадка. У цій книжці багато йтиметься про Томового брата Кріса, який постійно був на знімальному майданчику

«Гаррі Поттера» і який є одним із найвеселіших людей, яких я знаю. Уся сім'я особлива, і Том, наймолодший із чотирьох братів, успадкував їхню доброту та розсудливість.

А це означає, що якщо ви спілкуєтесь із Томом, то розмовляєте зі справжнім Томом. Не про всіх акторів так можна сказати. Переважна більшість при зустрічі з публікою грає якусь роль. Це як натиснути перемикач: вони дуже професійні, роблять це надзвичайно добре, і людина, з якою вони говорять, ніколи не відчує різниці. Але вони — не справжні. Це маска. Том такого не робить. Том — завжди Том. Він не клацає перемикачем. Перемикача просто немає. Він наче розгорнута книжка. Том неймовірно щедрий зі своїми фанатами та з фанатами «Гаррі Поттера». Його особлива здатність — зробити так, щоб людина почувалась важливою, — діє на всіх. Так, він зіграв хулігана. Можливо, іноді він навіть почувався хуліганом. Але повірте: реальний Том — це протилежність хулігана. Він творчий, чуйний і щирий. Це людина, яка любить усе і всіх.

Сократ сказав, що недосліджене життя не варте того, щоб жити. Коли я читаю, наскільки чесно Том розмірковує про своє життя та досвід у цій книжці, то ще раз переконуюсь, що він дивовижно самосвідомий. Він зміг посміятися із себе, а також заново пережити моменти свого життя, які були для нього важкими та болісними. Він на шляху до себе, і тут я згодна зі Сократом: для мене цінні люди — ті, які на цьому шляху. Але Том пішов далі, ніж більшість: він відкрив цей шлях для нас, його читачів. Це такий великодушний учинок, особливо в сучасному світі соціальних медіа та миттєвих новин, де через полярність думок дуже складно оголитися так, як він це зробив. Ми хочемо жити справжнім, правдивим, «дослідженим» життям, і Том також цього хоче.

Мені, як і Томові, завжди важко пояснити людям природу нашого зв'язку та взаємин. Уже понад двадцять років ми

по-особливому любимо одне одного, і я збилась із рахунку, скільки разів люди казали: «Ви мусили хоч раз на п'яну голову переспати!», «Ви точно цілувалися!», «Щось між вами точно було!». Але те, що є між нами, набагато глибше. Це найчистіша любов, яку я відчувала. Ми — споріднені душі, які завжди підтримують одна одну. І завжди підтримуватимемо. Коли я про це думаю, то розчулююсь. Іноді важко жити у світі, де люди так швидко засуджують, сумніваються, не вірять у добрі наміри. Том не такий. Переконана, що, навіть якщо я помилуюсь, він знатиме, що мій намір був хорошим. Впевнена, що він завжди мені віритиме. Навіть якщо Том не бачитиме повної картини, він ніколи не сумніватиметься, що мій намір добрий і я стараюсь усе зробити якнайкраще. Це справжня дружба, і коли мене бачать та люблять — це один із найчудовіших подарунків у моєму житті.

Нас завжди об'єднувала любов до слів, до того, як їх краще використовувати, щоб виразити себе. Томе, ти — поет. Від того, як працює твій мозок і як ти висловлюєшся, стає прекрасно, чарівно, смішно й тепло. Я дуже тішусь, що ти написав цю книжку та поділився нею з нами. Це радість і подарунок. Світові пощастило, що ти є, але мені пощастило ще більше, бо ти — мій друг. Браво тобі, Частинко моєї душі. І вітаю.

*Емма Вотсон
Лондон, 2022*

Розділ 1,

*у якому незручна підліткова ситуація виявляє
труднощі балансування між звичайним
дитинством і життям на великому екрані*

НЕБАЖАНИЙ № 1, або ПЕРША СУТИЧКА ДРАКО ІЗ ЗАКОНОМ